

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא קמא-מרוכה	מימרא												
אחד אילן הנוטה לתוך שדה חבירו, ואחד אילן הסמוך למצר - מביא וקורא, שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ	והא כי אתא ר' אבין א"ר יוחנן:												פב.
אלא מאן תנא עשרה תנאין שהתנה יהושע? ר' יהושע בן לוי הוא.													פב.
ר' תנחום ור' בריי ארי משום זקן אחד, ומנו? ר' יהושע בן לוי: עשרה תנאין התנה יהושע.	רב גביה מבי כתיב מתני לה בהדיא:												פב.
עשרה תקנות תיקן עזרא:													פב.
שקורין במנחה בשבת													פב.
וקורין בשני ובחמישי													פב.
ודנין בשני ובחמישי													פב.
ומכבסים בחמישי בשבת													פב.
ואוכלין שום בערב שבת													פב.
ושתהא אשה משכמת ואופה													פב.
ושתהא אשה חוגרת בסינר													פב.
ושתהא אשה חופפת וטובלת													פב.
ושיהו רוכלין מחזירין בעיירות													פב.
ותיקן טבילה לבעלי קריין.													פב.
שיהו קוראין במנחה בשבת													פב.
משום יושבי קרנות.													פב.
ושיהו קוראין בשני ובחמישי													פב.
עזרא תיקל? והא מעיקרא הוה מיתקנא													פב.
(שמות ט"ו) וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים - דורשי רשומות אמרו: אין מים אלא תורה, שנאמר: (ישעיהו נ"ה) הוי כל צמא לכו למים, כיון שהלכו שלשת ימים בלא תורה נלאו, עמדו נביאים שביניהם ותיקנו להם שיהו קורין בשבת ומפסיקין באחד בשבת, וקורין בשני ומפסיקין שלישי ורביעי. וקורין בחמישי ומפסיקין ערב שבת. כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה	דתניא:												פב.
מעיקרא תקנו חזי גברא תלתא פסוקי, אי נמי תלתא גברי תלתא פסוקי, כנגד כהנים ליום וישראלים, אתא הוא תיקן תלתא גברי ועשרה פסוקי, כנגד עשרה בטלנין.													פב.
ודנין בשני ובחמישי - דשכיחו, דאתו למקרא בסיפרא.													פב.
ושיהו מכבסין בחמישי בשבת - משום כבוד שבת.													פב.
ושיהו אוכלין שום בע"ש - משום עונה, דכתיב: (תהלים א') אשר פריו יתן בעתו													פב.
זה המשמש מטתו מע"ש לע"ש.	וא"ר יהודה, ואיתימא רב נחמן, ואיתימא רב כהנא, ואיתימא ר' יוחנן:												פב.
חמשה דברים נאמרו בשום: משביע, ומשחין, ומצהיל פנים, ומרבה הורע, והורג כנים שבבני מעיים וי"א: מכנים אהבה ומוציא את הקנאה.	ת"ר:												פב.
ושתהא אשה משכמת ואופה - כדי שתהא פת מצויה לעניים.													פב.
ושתהא אשה חוגרת בסינר - משום צניעותא.													פב.
ושתהא אשה חופפת וטובלת													פב.
דאורייתא היא													פב.
(ויקרא י"ד) ורחץ את בשרו במים - שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים, את בשרו - את הטפל לבשרו, ומאי ניהול? שער	דתניא:												פב.
דאורייתא לעיוני דלמא מיקטר, אי נמי מאוס מידי משום חציצה, ואתא איהו תיקן חפיפה.	אמרי:												פב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator																	
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
ושיהו רוכלין מחזרין בעיריות - משום תכשיטי נשים, כדי שלא יתגנו על בעליהם.															◼	◊	<	פב:	
ותיקן טבילה לבעלי קריין																		<	פב:
דאורייתא הוא, דכתיב: (ויקרא ט"ו) ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ את בשרו במים																			פב:
דאורייתא הוא לתרומה וקדשים, אתא הוא תיקן אפילו לדברי תורה.																			פב:
עשרה - דברים נאמרו בירושלים:																			פב:
אין הבית הלוי בה																			פב:
ואינה מביאה עגלה ערופה																			פב:
ואינה נעשית עיר הנדחת																			פב:
ואינה מטמאה בנגעים																			פב:
ואין מוציאין בה זיזין וגזוזטראות																			פב:
ואין עושין בה אשפתות																			פב:
ואין עושין בה כבשונות																			פב:
ואין עושין בה גנות ופרדסות חוץ מגנות וורדין שהיו מימות נביאים הראשונים																			פב:
ואין מגדלים בה תרנגולין																			פב:
ואין מלינין בה את המת.																			פב:
אין הבית הלוי בה - דכתיב: (ויקרא כ"ה) וקם הבית אשר לו חומה לצמיתות לקונה אותו לדורותיו, וקסבר: לא נתחלקה ירושלים לשבטים.																			פב:
ואינה מביאה עגלה ערופה - דכתיב: (דברים כ"א) כי ימצא חלל באדמה אשר ה' אלהיך נתן לך לרשתה, וירושלים לא נתחלקה לשבטים.																			פב:
ואינה נעשית עיר הנדחת - דכתיב: (דברים י"ג) עריך, וירושלים לא נתחלקה לשבטים.																			פב:
ואינה מטמאה בנגעים - דכתיב: (ויקרא י"ד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם, וירושלים לא נתחלקה לשבטים.																			פב:
ואין מוציאין בה זיזין וגזוזטראות - מפני אהל הטומאה, ומשום דלא ליתקו עולי רגלים.																			פב:
ואין עושין בה אשפתות - משום שקצים.																			פב:
ואין עושין בה כבשונות - משום קוטרא.																			פב:
ואין עושין בה גנות ופרדסין - משום סירחא.																			פב:
ואין מגדלין בה תרנגולין - משום קדשים.																			פב:
ואין מלינין בה את המת - גמרא.																			פב:
אין מגדלין חזירים בכל מקום.																			פב:
כשצרו בית השמונאי זה על זה, היה הורקנוס מבפנים ואריסטובולוס מבחוץ. ובכל יום היו משלשים להם בקופה דינרין. והיו מעלים להם תמידין. היה שם זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יונית, אמר להם: כל זמן שעוסקין בעבודה אין נמסרים בידכם. למחר שילשלו דינרין בקופה, והעלו להם חזיר. כיון שהגיע לחצי החומה נעץ צפרניו בחומה, ונודעוה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה. באותה שעה אמרו: ארור האיש שיגדל חזירים. וארור האדם שילמד את בנו חכמת יונית. ועל אותה שעה שנינו: מעשה שבא עומר מגנות הצריפין, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר.																			פב:
וחכמת יונית מי אסירא?																			פב:
בארץ ישראל לשון סורסי למד? או לשון הקדש או לשון יונית	והתניא, אמר רבי:																		פב: